

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO

2023-02-08 Nr. 429-76

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. rugpjūčio 18 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu buvo apgadintas pareiškėjos automobilis „Mazda“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – automobilis). Pareiškėja apie žalą informavo eismo įvykį sukėlusio asmens transporto priemonių valdytojo civilinę atsakomybę apdraudusį draudiką. Draudiko pasitelktoje remonto įmonėje UAB „Autobroliai“ buvo atlikta išorinė automobilio apžiūra.

2022 m. rugpjūčio 25 d. draudikas informavo pareiškėją, kad jo nustatytos būtinosios automobilio atkūrimo išlaidos – 417,87 Eur; automobilio prekinės vertės netekimo nuostolis – 187 Eur.

2022 m. rugsėjo 1 d. pareiškėja draudikui pateikė 2022 m. rugsėjo 1 d. UAB „Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras“ sudarytą autotransporto priemonės vertinimo ataskaitą (toliau – Ataskaita), kurios pagrindu draudiko prašė atlyginti nustatytą automobilio remonto kainą – 610,16 Eur be PVM, taip pat 295,90 Eur automobilio prekinės vertės netekimo nuostolio bei 140 Eur turto vertinimo išlaidų. Ataskaitoje nurodoma, kad automobilio apžiūra atlikta 2022 m. rugpjūčio 31 d.

Įvertinęs pareiškėjos pateiktus duomenis, draudikas kreipėsi į tris remonto įmones, vykdančias veiklą pareiškėjos gyvenamosios vietos regione (Kauno regionas), prašydamas pateikti automobilio remonto įkainių pasiūlymus. Draudikas gavo tokius remonto ir dažymo darbų įkainių pasiūlymus: UAB „Autobroliai“ – skardininko ir dažytojo valandinis įkainis – 23 Eur, dažymo darbų koeficientas – 85 proc.; UAB „Delondas“ – skardininko valandinis įkainis – 26 Eur, dažytojo valandinis įkainis – 27 Eur, dažymo darbų koeficientas – 85 proc.; UAB „Žėrutis“ – skardininko ir dažytojo valandinis įkainis – 25 Eur, dažymo darbų koeficientas – 85 proc. Taigi, minėtų įmonių pasiūlytų valandinių darbų įkainių vidurkis yra toks: skardininko – 24,67 Eur; dažytojo – 25 Eur; dažymo darbų koeficiento vidurkis – 85 proc.

Vadovaudamasis gautų remonto įmonių pasiūlymų darbų įkainių vidurkiu, naudodamas „Audatex“ programą (pagal ją nustatyti reikalingi darbų pozicijoms laiko vienetai ir dažymo medžiagų kainos), draudikas perskaičiavo automobilio atkūrimo sąnaudas (patikslinta išmoka – 449,35 Eur). Taip pat draudikas nusprendė pareiškėjai išmokėti vertintojo nustatyto automobilio prekinės vertės netekimo nuostolio dydžio (295,90 Eur) draudimo išmoką ir atlyginti 50 proc. nepriklausomo vertintojo išlaidų (70 Eur). Draudiko nustatyta patikslinta mokėtina suma – 815,25 Eur. Kadangi 2022 m. rugpjūčio 26 d. atliko 604,87 Eur mokėjimą, 2022 m. rugpjūčio 28 d. draudikas pareiškėjai sumokėjo papildomą 210,38 Eur sumą.

Pareiškėja su draudiko apskaičiuota patikslinta draudimo išmokos suma nesutiko ir kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėja nurodė, kad, gavusi pirmąjį draudiko atliktą žalos skaičiavimą, nebūdama šios srities specialistė, kreipėsi į turto vertintoją, šis apskaičiavo didesnę patirtos žalos sumą. Pareiškėja prašė rekomenduoti draudikui išmokėti draudimą išmoką, kurios bendra suma sudaro 1 046,06 Eur: draudimo išmoką pagal Ataskaitą (610,16 Eur be PVM už automobilio atkūrimą ir 295,90 Eur už automobilio prekinės vertės netekimo nuostolius) ir atlyginti visas išlaidas už turto vertintojo paslaugas (140 Eur).

Pateiktame atsiliepime draudikas nurodė su pareiškėjos reikalavimais nesutinkantis. Draudiko teigimu, jo sudarytos patikslintos remonto sąmatos ir Ataskaitoje pateiktos remonto išlaidų skaičiuotės pozicijos sutampa, skirtumas susidarė tik dėl skirtingų darbų įkainių, vertintojui nurodžius didesnius valandinius įkainius, nei siūlo faktiškai remontą vykdančios draudiko apklaustos įmonės. Draudikas nurodė, kad Ataskaita parengta teoriniu pagrindu, remonto darbų kainos nustatytos imant Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančių autoservisų vidutinius valandinius įkainius (informacijos šaltinis www.lvr.lt).

Draudikas teigė surinktais objektyviais duomenimis pagrindęs, kad jo apskaičiuota būtinųjų automobilio atkūrimo išlaidų suma, nors mažesnė, negu nustatyta pareiškėjos pasitelkto turto vertintojo, yra pakankama automobiliui atkurti į iki eismo įvykio buvusią padėtį.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios eismo įvykio metu pareiškėjos automobiliui padarytą žalą, dydžio ir vertinimo išlaidų atlyginimo. Įvertinus aplinkybę, kad patikslintu sprendimu draudikas sutiko su vertintojo nustatytu automobilio prekinės vertės netekimo nuostolio dydžiu, toliau nagrinėtinas tarp šalių likęs ginčas dalyje dėl atlygintinų automobilio atkūrimo sąnaudų dydžio ir turto vertintojo išlaidų dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar: 1) draudikas tinkamai, laikydamasis teisės aktų reikalavimų nustatė būtinų automobiliui atkurti į iki įvykio buvusią būklę išlaidų dydį; 2) pagrįstai atlygino 50 proc. pareiškėjos patirtų turto vertinimo išlaidų.

1. Dėl draudimo išmokos, atlyginančios būtinąsias automobilio atkūrimo išlaidas

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo santykiai reglamentuoti specialiu reguliavimu, kuris įtvirtintas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme (toliau – TPVCPDĮ) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatose.

TPVCPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Minėta žalos dydžio nustatymo taisyklė detalizuota Taisyklių 13 punkte: nukentėjusio trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas ar biuras, vadovaudamasis atsakingo draudiko ar biuro įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus arba remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Vadovaujantis Taisyklių 15 punktu, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas sugadinto turto ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) siekiant atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto ir dažymo darbų, keičiamų dalių (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo) bei dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

Pažymėtina, kad, pagal kasacinio teismo praktiką, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos

žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 178 straipsnis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.).

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat taikomų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 24 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, kad pareiškėja turi įrodyti, kad draudiko apskaičiuota išmoka automobiliui atkurti yra nepagrįsta ir nepakankama pareiškėjos patirtiems nuostoliams atlyginti. Draudikas, atvirksčiai, turi pagrįsti, kad jo atlikti skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi priimdamas galutinį sprendimą dėl draudimo išmokos, yra teisingi, o nustatytas galutinis atlygintinos žalos dydis atitinka visiško nuostolių atlyginimo principą.

Iš pateiktų duomenų spręstina, kad draudikas patikslintą išmoką, atlyginančią automobilio atkūrimo sąnaudas, grindė trijų apklaustų automobilių servisų pateiktais duomenimis apie taikomus darbų įkainius, „Audatex“ programos duomenimis ir savo ekspertų skaičiavimais. Toks žalos skaičiavimas atitinka Taisyklių 13 punkte nurodytus galimus duomenų šaltinius.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėja savo reikalavimą draudikui dėl automobilio atkūrimo išlaidų atlyginimo grindė turto vertintojo sudaryta Ataskaita. Pažymėtina, kad pagal teisinį reguliavimą turto vertinimo ataskaita yra vienas iš galimų žalos dydžio nustatymo šaltinių, ji vertintina kompleksiskai, siekiant įgyvendinti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą ir CK 6.38 straipsnyje įtvirtintą ekonomiškumo principą.

Kaip minėta, Ataskaitoje nurodyta, kad pareiškėjos automobilio remonto kaina – 610,16 Eur be PVM. Draudiko apskaičiuota galutinė draudimo išmokos suma, atlyginanti automobilio remonto sąnaudas, – 449,35 Eur.

Įvertinus tiek Ataskaitoje pateiktą automobilio remonto sąmatą, kuria remiasi pareiškėja, tiek draudiko sąmatą, darytina išvada, kad nesutarimas kyla dėl remonto ir dažymo darbų įkainių bei dažymo medžiagų kainų.

Patikslintoje draudiko sudarytoje sąmatoje nurodoma remonto darbų kaina – 69,07 Eur, dažymo darbų kaina – 142,50 Eur; dažymo medžiagų kaina – 237,78 Eur. Ataskaitoje nurodoma remonto darbų kaina – 97,81 Eur; dažymo darbų kaina – 211,07 Eur; dažymo medžiagų kaina – 295,22 Eur.

Draudikas patikslintoje sąmatoje naudojo trijų apklaustų remonto įmonių pasiūlytų darbų valandinių įkainių vidurkius: remonto darbų – 24,67 Eur; dažymo darbų – 25 Eur. Ataskaitoje nurodomi vertintojo naudoti remonto darbų įkainiai – 31,55 Eur; dažymo darbų – 31,98 Eur. Ataskaitoje nurodoma, kad remonto ir dažymo darbų kainos nustatytos, naudojant Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančių autoservisų vidutinius valandinius įkainius pagal Lietuvos vertintojų rūmų informaciją (informacijos šaltinis www.lvr.lt).

Kaip minėta, žalos dydžio nustatymo pareiga ir prerogatyva teisės aktais priskirta draudikui. Šiuo atveju darytina išvada, kad nėra pateikta jokių objektyvių duomenų, kad draudimo išmokos apskaičiavimo būdas, remonto ir dažymo darbų kainas nustatant pagal trijų realiai veikiančių servisų nurodytų valandinių darbų įkainių vidurkį, pažeistų pareiškėjos interesus ar neužtikrintų automobilio atkūrimo į iki įvykio buvusią būklę. Svarbu pažymėti, kad draudiko taikytas žalos skaičiavimo būdas labiau atitinka CK 6.38 straipsnyje įtvirtintą sutarčių vykdymo ekonomiškumo principą, todėl jam teiktinas prioritetas.

Vertinant taikytų dažymo medžiagų kainų skirtumą, atkreiptinas dėmesys, kad draudikas nurodė dažymo medžiagų kainą nustatęs pagal programos „Audatex“ duomenis – ši programa naudota, sudarant patikslintą draudiko sąmatą. Ataskaitoje nurodoma, kad ji sudaryta remiantis „DAT“ kompiuterine programa ir autorizuoto atstovo duomenų baze, tačiau šie duomenys nepateikti. Manytina, kad tokie duomenys aiškiai ir objektyviai nepagrindžia vertintojo nurodytos dažymo medžiagų kainos. Kita vertus, draudikas, kaip minėta, dažymo medžiagų kainą nustatė, naudodamasis pateiktais konkrečiais remonto sąmatų sudarymo programos „Audatex“ duomenimis. Vertintina, kad draudikas veikė pagal Taisyklių reikalavimus, rėmėsi objektyviais ir patikrinamais duomenimis, tinkamai nustatė reikalingų automobilio dažymo medžiagų kainą.

Atsižvelgiant į minėtas aplinkybes, darytina išvada, kad nei Ataskaita, nei kitais

objektyviais duomenimis nebuvo įrodyta, jog galutinė draudiko nustatyta draudimo išmoka, atlyginanti būtinausias automobilio atkūrimo sąnaudas (449,35 Eur be PVM), būtų nepakankama automobiliui atkurti į iki įvykio buvusią padėtį ar pažeistų tinkamo žalos dydžio nustatymo taisyklės. Dėl minėtų aplinkybių nėra pagrindo pareiškėjos reikalavimo draudimo išmoką apskaičiuoti pagal Ataskaitos duomenis pripažinti pagrįstu.

Konstatuotų aplinkybių kontekste svarbu ir tai, kad nesivadovavimas nepriklausomo turto vertintojo sudaryta Ataskaita nereiškia, kad draudikas, pareiškėjai pateikus įrodymus, patvirtinančius, kad už apskaičiuotą draudimo išmoką faktiškai nebuvo galima atkurti automobilio į iki įvykio buvusią būklę, neturėtų atlyginti ir pareiškėjos nuostolių, viršijančių apskaičiuotą draudimo išmoką.

2. Dėl turto vertintojo paslaugų išlaidų atlyginimo

Pareiškėja Lietuvos banko prašė rekomenduoti draudikui atlyginti 70 Eur turto vertintojo samdymo išlaidų. Pareiškėja nurodė už Ataskaitos rengimą sumokėjusi 140 Eur, tačiau pusę šios sumos draudikas sutiko atlyginti žalos administravimo metu.

Vadovaujantis CK 6.38 straipsnyje įtvirtintais prievolių vykdymo principais, prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai ir nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, – vadovaujantis protingumo kriterijais. Jeigu vienai iš šalių prievolės vykdymas kartu yra ir profesinė veikla, ši šalis turi vykdyti prievolę taip pat pagal tai profesinei veiklai taikomus reikalavimus. Kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis).

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę pasamdyti turto vertintoją, kad šis nustatytų turtui padarytos žalos dydį, jeigu draudiko įgaliotas asmuo neatvyko apžiūrėti sugadinto turto per šio straipsnio 2 dalyje nustatytą 3 darbo dienų terminą. Tokiu atveju atsakingas draudikas privalo atlyginti protingumo kriterijus atitinkančias nukentėjusio trečiojo asmens turėtas turto vertintojo samdymo išlaidas. TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje taip pat nurodyta, kad nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę savo iniciatyva ir lėšomis papildomai kreiptis į ekspertus dėl padarytos žalos dydžio nustatymo.

Lietuvos bankas sutinka, kad įprastai, jeigu asmuo nusprendžia pasinaudoti TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta teise savo iniciatyva ir savo lėšomis papildomai kreiptis į ekspertus dėl padarytos žalos dydžio nustatymo, draudikas neturi pareigos atlyginti dėl to patirtų išlaidų. Kita vertus, vadovaujantis minėtais prievolių vykdymo principais, Lietuvos banko nuomone, TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalies nuostatos nereiškia, kad draudiko pareiga atlyginti nepriklausomo turto vertintojo samdymo išlaidas gali kilti besąlygiškai tik vieninteliu atveju – per nustatytą terminą neapžiūrėjus sugadinto turto.

Manytina, kad nepriklausomo turto vertintojo samdymo išlaidos nukentėjusiam trečiajam asmeniui turi būti atlyginamos tiek tuomet, kai draudikas neapžiūri sugadinto turto teisės aktuose nustatytais terminais, tiek tada, kai išlaidas nukentėjęs asmuo patiria įrodinėdamas žalos dydį, o draudikas, vadovaudamasis pateiktomis ekspertų išvadomis, perskaičiuoja draudimo išmoką ar pakeičia savo sprendimo pagrindą. Kitoks TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos nuostatos aiškinimas tam tikrais atvejais sudarytų sąlygas iškreipti transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos funkcionavimo pagrindus ir principus: galėtų susidaryti situacija, kai TPVCAPDĮ numatyta nukentėjusio trečiojo asmens teisė savo iniciatyva ir savo lėšomis papildomai kreiptis į ekspertus dėl padarytos žalos dydžio nustatymo virstų esmine teisingo nuostolių nustatymo sąlyga ir iš esmės eliminuotų draudiko atsakomybę dėl tinkamo savo prievolių vykdymo.

Tarp šalių nėra ginčo, kad po įvykio pareiškėjos automobilis buvo apžiūrėtas draudiko pasitelktame servise UAB „Autobroliai“. Remdamasis apžiūros rezultatais, 2022 m. rugpjūčio 25 d. draudikas informavo pareiškėją, kad jo nustatytos būtinosios automobilio atkūrimo išlaidos – 417,87 Eur; automobilio prekinės vertės netekimo nuostolis – 187 Eur.

2022 m. rugsėjo 1 d. pareiškėja draudikui pateikė 2022 m. rugsėjo 1 d. sudarytą Ataskaitą, kurios pagrindu draudiko prašė atlyginti nustatytą automobilio remonto kainą – 610,16 Eur be PVM, taip pat 295,90 Eur automobilio prekinės vertės netekimo nuostolio bei 140 Eur turto vertinimo išlaidų. Ataskaitoje nurodoma, kad automobilio apžiūra atlikta 2022 m. rugpjūčio 31 d.

Gavęs Ataskaitą, draudikas iš naujo įvertino žalą. Draudikas sutiko su vertintojo nustatytu automobilio prekinės vertės netekimo nuostolio dydžiu, tačiau, atlikęs servisų

apklausą, nesutiko su vertintojo nustatyta automobilio atkūrimo išlaidų suma, tačiau mokėtiną sumą perskaičiavo ir padidino iki 449,35 Eur.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo minėta pirmiau, CK įtvirtintą prievolės šalių pareigą tarpusavyje kooperuotis ir nustatytas faktines aplinkybes, negalima teigti, kad, nesutikdama su draudiko apskaičiuotu žalos dydžiu, pareiškėja pakankamai bendradarbiavo su draudiku, siekdama realaus žalos dydžio nustatymo. Lietuvos bankas neturi duomenų, kad 2022 m. rugpjūčio 25 d., gavusi draudiko informaciją apie apskaičiuotą draudimo išmoką, pareiškėja būtų teikusi draudikui objektyvius nesutikimo su draudiko parengtu žalos skaičiavimu argumentus, prašiusi perskaičiuoti žalos dydį atsižvelgiant į pareiškėjos pastabas. Be to, į turto vertintoją pareiškėja kreipėsi apie tai neinformavusi draudiko, neišnaudojusi kitų žalos dydžio įrodinėjimo galimybių.

Kita vertus, vertinant aplinkybę, kad, gavęs Ataskaitą, draudikas perskaičiavo žalą ir išmokėjo didesnę draudimo išmoką, darytina išvada, kad draudiko sprendimą perskaičiuoti žalą iš esmės paskatino pareiškėjos pateikta Ataskaita ir kad iš pradžių žala buvo apskaičiuota neteisingai.

Esant tokioms aplinkybėms, remiantis protingumo, teisingumo ir sąžiningumo principais, įvertinus abiejų šalių veiksmus žalos įrodinėjimo procese, manytina, kad draudikas turėtų atlyginti pareiškėjai pusę turto vertintojo samdymo išlaidų. Kadangi draudikas pusę minėtų išlaidų jau yra atlyginęs, pareiškėjos reikalavimas atlyginti likusias turto vertintojo samdymo išlaidas yra atmetinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis